

5.5.2. Juridiske personer.

5.5.2.1. Som det fremgår af pkt. 5.1., medfører artikel 3 i anden protokol til EU-svigskonventionen pligt til at kunne straffe *juridiske personer* for EU-svig, aktiv bestikkelse i forhold til fællesskabstjenestemænd, nationale tjenestemænd og tjenestemænd i andre EU-medlemsstater samt hvidvaskning af udbytte, der hidrører fra EU-svig samt aktiv og passiv bestikkelse i forhold til fællesskabstjenestemænd, nationale tjenestemænd og tjenestemænd i andre EU-medlemsstater, når overtrædelsen er begået for at skaffe den juridiske person vinding.

Denne kriminaliseringspligt i forhold til juridiske personer omfatter ikke alene tilfælde, hvor overtrædelsen er begået af en person, der indtager en ledende stilling inden for den juridiske person. Der skal også kunne straffes, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en ledelsespersons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en af de ovennævnte forbrydelser for at skaffe den juridiske person vinding.

Endvidere skal strafansvaret for juridiske personer omfatte medvirken og forsøg.

Artikel 2 i OECD-bestikkelseskonventionen medfører pligt til at kunne straffe juridiske personer for bestikkelse af udenlandske tjenestemænd, medmindre den særlige ansvarsform, som strafansvar for juridiske personer udgør, ikke kendes i national ret, jf. pkt. 4.3.

Som nævnt i pkt. 5.2., medfører artikel 18 i Europarådets korruptionskonvention pligt til at kunne straffe juridiske personer for aktiv bestikkelse, handel med indflydelse og hvidvaskning af penge som fastsat efter konventionen, når overtrædelsen er begået for at skaffe den juridiske person vinding. Kriminaliseringspligten må, jf. udtrykket »som fastsat efter denne konvention« (»established in accordance with this convention«), antages at skulle forstås bl.a. i lyset af de forbehold, som en stat måtte have taget i henhold til konventionen med hensyn til omfanget af kriminaliseringspligten vedrørende aktiv bestikkelse, handel med indflydelse og hvidvaskning af penge. I modsat fald ville pligten til at kunne straffe juridiske personer række videre end pligten til at kunne straffe fysiske personer.

Som nævnt i pkt. 4.7.1.7. foreslås det, at Danmark tager forbehold over for artikel 12 om handel med indflydelse. Artikel 18 må derfor for Danmarks vedkommende antages at indebære pligt til at kunne straffe juridiske personer for (1) aktiv bestikkelse udøvet over for tjenestemænd m.v. i dansk, udenlandsk og international offentlig tjeneste eller hverv (2) aktiv bestikkelse i den private sektor samt (3) hvidvaskning af udbytte

et fra aktiv og passiv bestikkelse i dansk, udenlandsk og international offentlig tjeneste eller hverv.

I lighed med artikel 3 i anden protokol til EU-svigskonventionen omfatter kriminaliseringspligten efter korruptionskonventionens artikel 18 ikke alene tilfælde, hvor overtrædelsen er begået af en person, der indtager en ledende stilling inden for den juridiske person. Der skal også kunne straffes, når utilstrækkeligt tilsyn fra en ledelsespersons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en af de nævnte forbrydelser for at skaffe den juridiske person vinding.

Endvidere skal strafansvaret for den juridiske person omfatte medvirken til og anstiftelse af de pågældende handlinger.

Som nævnt i pkt. 5.3., medfører artikel 5, jf. artikel 3, i EU's fælles aktion også pligt til at kunne straffe juridiske personer for aktiv bestikkelse i den private sektor. Bestemmelsen svarer til artikel 3 i anden protokol til EU-svigskonventionen, der som nævnt i pkt. 5.1. tager sigte på at kunne straffe juridiske personer for aktiv bestikkelse af fællesskabstjenestemænd, nationale tjenestemænd og tjenestemænd i andre EU-medlemsstater.

Herudover indeholder artikel 4 i anden protokol til EU-svigskonventionen, artikel 6 i EU's fælles aktion om bestikkelse i den private sektor og artikel 3 i OECD-bestikkelseskonventionen krav om, at juridiske personer skal kunne straffes med *sanktioner*, herunder bøde, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, jf. pkt. 4.3., 5.1. og 5.3. Artikel 19, stk. 2, i Europarådets korruptionskonvention fastsætter lignende krav med hensyn til sanktionsmulighederne i national ret, jf. pkt. 5.2.

5.5.2.2. Som nævnt i pkt. 5.4.2., indeholder straffeloven ikke hjemmel til at straffe juridiske personer for overtrædelse af bestemmelser i straffeloven. Opfyldelse af de ovennævnte pligter til at kunne straffe juridiske personer for EU-svig efter den nye bestemmelse i straffelovens § 289 a, aktiv bestikkelse samt hvidvaskning af udbytte fra EU-svig og fra bestikkelse i den offentlige sektor kræver derfor lovændring.

Det foreslås på den baggrund, at der i *et nyt 30. kapitel i straffeloven* som § 306, stk. 1, indsættes en bestemmelse, der giver mulighed for at pålægge selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i 5. kapitel for overtrædelse af § 122 (aktiv bestikkelse i dansk, udenlandsk og international offentlig tjeneste eller hverv), § 289 a (EU-svig) samt § 299, nr. 2, 2. led, (aktiv bestikkelse i private retsforhold).